

พัชรภรณ์ บุญกอแก้ว 2553: การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตและการส่งออกข้าวของประเทศไทย ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์เกษตร) สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์อัสริยา บุญญะศิริ, Ph.D. 153 หน้า

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิต โดยใช้วิธีวิเคราะห์ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (Domestic Resource Cost: DRC) ของการปลูกข้าวฤดูนาปี จังหวัดสุพรรณบุรี ในปีเพาะปลูก 2530/31 และปีเพาะปลูก 2550/51 และวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออก โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage: RCA)

ผลการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตข้าวของไทย พบว่า การปลูกข้าวในปีเพาะปลูก 2550/2551 ของข้าวฤดูนาปี จังหวัดสุพรรณบุรี ในพื้นที่เขตชลประทานและพื้นที่ในเขตนาน้ำฝนและแห้งแล้ง มีความได้เปรียบในการผลิตข้าว เนื่องจากมีค่า DRC น้อยกว่า 1 โดยการปลูกข้าวฤดูนาปีในพื้นที่เขตชลประทานมีค่า DRC เท่ากับ 0.41 ในขณะที่พื้นที่ในเขตนาน้ำฝนและแห้งแล้ง มีค่า DRC เท่ากับ 0.73 แสดงให้เห็นว่าการปลูกข้าวฤดูนาปีในเขตพื้นที่ชลประทานมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่าการปลูกข้าวในเขตนาน้ำฝนและแห้งแล้ง เนื่องจากมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่ามาก และผลการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตข้าวของไทยโดยเปรียบเทียบระหว่างปีเพาะปลูก 2550/2551 เทียบกับปีเพาะปลูก 2530/2531 พบว่า มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตข้าวเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการที่เกษตรกรมีรายได้สุทธิจากการส่งออกเพิ่มขึ้นมากกว่าต้นทุนด้านปัจจัยการผลิตภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น

สำหรับผลการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกข้าวของไทย พบว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกข้าวในตลาดโลก และมีแนวโน้มได้เปรียบเพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาในตลาดคู่ค้าที่สำคัญ พบว่า ในตลาดสิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกา ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการส่งออกข้าวเพิ่มมากขึ้น ขณะที่ในตลาดจีน ฮองกง อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และตลาดแอฟริกาใต้ ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกข้าวของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลง

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก